

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความรู้และการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรพันธะสัญญา บ้านห้วยสิงห์ อำเภอแม่สาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ประชากรคือ เกษตรกรพันธะสัญญาทุกคน จำนวน 150 คน รวบรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ประยุกต์มาจากการแบบสัมภาษณ์เรื่อง ผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้และพฤติกรรม การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกร ตำบลหนองห้อง อspa> อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ของ วันนน ลงรุ่ง โронน์สกุล (2548) และจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านในส่วนความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 0.97 ในส่วนการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 1.00 หลังจากปรับปรุงแก้ไขได้นำไปทดลองใช้กับเกษตรกร ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศไทยที่ศึกษา คือ หมู่ที่ 5 ตำบลแม่ชوان อำเภอแม่สาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 20 คน ในส่วนของความรู้ หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร คูเดอร์-ริ查าร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20) ได้เท่ากับ 0.89 ในส่วนของการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ้าของครอนบาก (Cronbach's alpha coefficient) ได้เท่ากับ 0.98 จากนั้นนำไปเก็บรวมรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรระหว่างวันที่ 1 – 20 มีนาคม 2550 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้สถิติเชิงอนุमาน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ประชากรซึ่งเป็นเกษตรกรพันธะสัญญาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 70.7 อายุเฉลี่ย 47 ปี โดยมีกลุ่มอายุ 46-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.7 มีสถานภาพสมรสคู่ร้อยละ 83.3 จบการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษา ร้อยละ 80.0 ครอบครัวมีรายได้อยู่ในระดับมีหนี้สินร้อยละ 54.0 ระยะเวลาที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกเกษตรกรพันธะสัญญามากที่สุดคือ ตั้งแต่ 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 67.3 ระยะเวลาเฉลี่ยคือ 5 ปี 7 เดือน ในรอบปีที่ผ่านมา ประชากรทุกคนทำการเกษตรปลูกข้าวโพด โดยมีคิดพื้นสารเคมีกำจัดศัตรูพืชเองและซื้อผู้อื่นฉีดพ่น คิดเป็นร้อยละ 40.0 เท่ากัน ระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช เท่ากัน 5 ปี 7 เดือน มีการสำรวจศัตรูพืชก่อนใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 97.3 และสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ กรมน้ำออกไซน์ และราเว็ตอัพหรือสปาร์ค ร้อยละ 98.7 และ 89.3 ตามลำดับ เดือนที่ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากที่สุด ได้แก่ เดือนมิถุนายน ร้อยละ 58.7 ช่วงเวลาที่ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชส่วนใหญ่เป็นตอนเช้า ร้อยละ 92.7 โดยมีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ในปริมาณตามที่ฉลาดกำหนด ร้อยละ 84.0 และส่วนใหญ่ไม่เคยแพ้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 66.0 ประชากรส่วนใหญ่เก็บได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 86.0 และแหล่งที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากที่สุดคือ จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ร้อยละ 54.7

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรพันธะสัญญา

ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอยู่ในระดับที่สูง และระดับปานกลาง ร้อยละ 66.0 และ 31.3 ตามลำดับ โดยมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช สูงสุด 28 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ต่ำสุด 15 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 23.9 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.4 คะแนน และมีความรู้ถูกต้องในเรื่อง สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีพิษต่อก้างในสิ่งแวดล้อม ได้มาก หลังจากฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ควรรีบอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ทันที คิดเป็นร้อยละ 100 เท่ากัน สารเคมีกำจัดศัตรูพืชบางชนิดมีฤทธิ์กัดกรูนแรง ถ้าสูดคนเข้าไปแล้ว อาจทำให้เยื่อบุจมูกและหลอดลมอักเสบ ได้ ผักที่บริโภคในปัจจุบันอาจมีสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตกค้างอยู่ด้วย หลังจากฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืชแล้ว เสื้อผ้า หมวก แวนดา ถุงมือ และหน้ากาก ต้องนำไปซักล้างทันที และสารเคมีและอุปกรณ์ฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ควรเก็บให้มีคุณิต ห่างจากมือเด็ก และสัตว์เลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 99.3 เท่ากัน สำหรับข้อความรู้ที่ตอบถูกน้อยที่สุด ได้แก่ การใช้ผ้าหนาปิดปากและจมูก สามารถลดอัตราของการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชได้อย่างดี ประชาชนควรเลือกซื้อสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีลักษณะน้ำยาและกลิ่นหอม ประกอบด้วย ชีวสารเคมี ปริมาณสารที่ใช้ผสม

คำอธิบายวิธีใช้ เท่านั้น และการส่วนไส่ร่องเท้าหุ้มข้อ การส่วนให้การเกงอยู่ด้านใน เพื่อป้องกันไม่ให้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชสัมผัสร่างกายได้ คิดเป็นร้อยละ 16.7, 9.3 และ 8.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรพันธุ์สัญญา

ประชากรส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติดี ร้อยละ 92.0 โดยก่อนใช้และผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ขณะพ่นหรือใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และหลังการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช มีการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช อยู่ในระดับปฏิบัติดี ร้อยละ 72.7, 92.0 และ 98.0 ตามลำดับ โดยประชากรมีการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชสูงสุด 105 คะแนน จากคะแนนเต็ม 105 คะแนน ต่ำสุด 72 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 92.4 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.3 คะแนน

ก่อนใช้และผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกริ้ง ในเรื่องไม่รับประทานข้น ของขบเคี้ยว หรือคืนน้ำในขณะผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ไม่สูบบุหรี่ขณะผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช และตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องพ่นว่าชำรุดหรือไม่ ก่อนการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 93.3, 82.0 และ 82.0 ตามลำดับ สำหรับข้อที่ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกริ้งน้อยที่สุด ได้แก่ สวมแวกันขาขณะผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช คิดเป็นร้อยละ 13.3

ขณะพ่นหรือใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกริ้ง ในเรื่อง ส่วนกลางเกงขาขาว สวมเสื้อแขนยาว และไม่สูบบุหรี่ขณะพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืช คิดเป็นร้อยละ 96.7, 94.0 และ 93.3 ตามลำดับ สำหรับข้อที่ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกริ้งน้อยที่สุด ได้แก่ สวมแวกันตาหรือที่ครอบตา คิดเป็นร้อยละ 22.0

หลังการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกริ้ง ในเรื่อง เก็บสารเคมีกำจัดศัตรูพืชไว้ในที่มิดชิด ห่างจากมือเด็กและสัตว์เลี้ยง เปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่ และซักเสื้อผ้าชุดที่สวมใส่พ่นสารเคมีทุกริ้ง คิดเป็นร้อยละ 97.3, 96.0 และ 92.7 ตามลำดับ สำหรับ ข้อที่ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกริ้งน้อยที่สุด ได้แก่ ทำลายภาชนะที่บรรจุสารเคมีโดยการฝังคิน คิดเป็นร้อยละ 38.0

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช กับการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของประชากร โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) พบว่า ความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ไม่มีความสัมพันธ์ กับการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของประชากร โดยรวม

($p > .145$) เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกับการปฏิบัติก่อนใช้และผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกับการปฏิบัติหลังการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .017$, $p < .001$ ตามลำดับ)

การอภิปรายผล

1. ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรพื้นระดับญาณ

พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 66.0 (ตารางที่ 6) อธิบายว่า อาจเนื่องมาจากการเคยได้รับความรู้ในเรื่องดังกล่าวมากแล้ว ถึงร้อยละ 86.0 โดยได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรร้อยละ 54.7 โดยส่วนใหญ่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับชนิดของสารเคมีกำจัดศัตรูพืช และอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 72.0 และ 68.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 5) นอกจากนี้ยังได้รับความรู้จากแหล่งอื่นๆและสื่อต่างๆ เช่น ร้านเคมีเกษตร เพื่อนบ้าน/ญาติพี่น้อง และบริษัทจำหน่ายสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 48.0, 35.5 และ 34.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 5) ตลอดจนสถานีอนามัยบ้านหัวยลิงที่ได้ให้ความรู้ตามแผนงานค้าน

อาชีวอนามัย โดยให้ความรู้กับประชากรกลุ่มนี้ทุก 6 เดือน และมีเอกสารแนะนำเรื่องการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้อง ซึ่งการศึกษาครั้งนี้พบว่าประชากรมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 80.0 (ตารางที่ 1) ซึ่งสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีประสบการณ์ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช เป็นระยะเวลานาน เฉลี่ย 5 ปี 7 เดือน (ตารางที่ 2) จึงทำให้ประชากรมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ราพันธุ์ วิเศษศิริกุล (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกับระดับโภคินเอกสารในเดือนกันยายน เนื่องจากพืชที่ปลูกอยู่ในสวนส่วนตัว ที่บ้านทุ่งแคง ตำบลโอลังขอด อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 82.8 โดยส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากพนักงานขายหรือบริษัท ร้อยละ 39.0 รองลงมาได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ร้อยละ 37.8 และเกษตรกรมีประสบการณ์ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชนาน 6-10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาติชาย ชุมสาย ณ อยุธยา (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารเคมีแมลงอีสาน ที่บ้านทุ่งแคง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในระดับดี ร้อยละ 72.2 ส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อบ้าน เจ้าของร้านจำหน่ายสารเคมี ร้อยละ 60.6, 47.0 และ 28.0 ตามลำดับ และเกษตรกรได้รับข่าวสารจาก วิทยุ หอกระจายข่าว และเอกสารสิ่งพิมพ์ ร้อยละ 62.9, 60.0 และ 38.6 ตามลำดับ และ

สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญตา กลิ่นมาลี (2540) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช กับระดับเงิน ไข่ม์โคลินเอกสารในเดือนกันยายน หมู่บ้านท่าแหลม ตำบลท่าแหลม อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบูรณ์ จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในระดับดี ร้อยละ 99.2

อย่างไรก็ตาม มีข้อความรู้ที่ประชาชนตอบถูกน้อยที่สุด ได้แก่ การใช้ผ้าหนาปิดปากและจมูก สามารถลดอัตราของการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้อย่างดี ประชาชนควรเลือกซื้อสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีฉลากบนภาชนะบรรจุ ประกอบด้วย ชื่อสารเคมี ปริมาณสารที่ใช้ผสม คำอธิบายวิธีใช้ เท่านั้น และการส่วนใส่รองเท้าหุ้มข้อ การส่วนให้การเกษตรอุตสาหกรรมใน เพื่อป้องกันไม่ให้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชสัมผัสร่างกาย ได้คิดเป็นร้อยละ 16.7, 9.3 และ 8.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 7) อธิบายว่า ประชาชนยังมีความรู้ ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในการป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และมีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชเกินขนาด ซึ่งจาก การศึกษาระบบที่ผ่านมา ประชาชนเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายขณะใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 56.7 (ตารางที่ 5) และใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากกว่าที่ฉลากกำหนด ร้อยละ 15.3 โดยส่วนใหญ่จะมีอาการปวดศีรษะ วิงเวียน ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ และคันตามผิวนัง ร้อยละ 21.3, 20.0 และ 16.0 ตามลำดับ(ตารางที่ 4) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บรรยง นาคมา (2545) ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรกลุ่มเสียง อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บูรี พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ข้อที่ ประชารัฐตอบถูกน้อยที่สุดคือ เมื่อใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชหมดแล้ว ควรนำภาชนะที่บรรจุไปล้าง แล้วนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป วิธีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช การใช้ตามที่เพื่อนเกษตรกรแนะนำ โดยไม่ต้องอ่านฉลากก่อนก็ได้ ถ้าแค่ใช้แล้วได้ผลดี และวิธีการแก้ปัญหาศัตรูพืชคือสารเคมี การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากกว่า 1 ชนิด หรือผสมให้มีความเข้มข้นมากขึ้น ร้อยละ 96.2, 83.4 และ 55.4 ตามลำดับ

2. การปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช

โดยรวมพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 92.0 (ตารางที่ 8) เมื่อพิจารณาแต่ละขั้นตอนพบว่า ก่อนใช้และผสมสารเคมี กำจัดศัตรูพืช ประชาชนมีการปฏิบัติถูกต้องทุกครั้ง ในเรื่อง ไม่รับประทานขั้นตอนของตนเดียว หรือคืนน้ำในขณะผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ไม่สูบบุหรี่ขณะผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช และตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องพ่นว่าชำรุดหรือไม่ ก่อนการใช้งาน ร้อยละ 93.3, 82.0 และ 82.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 9) อย่างไรก็ตามยังมีบางข้อที่ประชาชนมีการปฏิบัติถูกต้องทุกครั้งน้อยที่สุด ได้แก่

ส่วนแ่วนตาและสมสารเคนีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 13.3 (ตารางที่ 9) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญชู เล็กไน์นอย, 2537 (ถึงใน ราพันธุ์ วิเศษศิริกุล, 2548) ที่ศึกษาเรื่องความภัยเจ็บป่วย เนื่องจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรปลูกพริก ในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า เกษตรกรใช้เครื่องป้องกันตนเองน้อย ได้แก่ การสวมหน้ากาก หรือใช้ผ้าปิดจมูก ส่วนแ่วนตา และ ส่วนถุงมือ ร้อยละ 15.0, 23.3 และ 35.5 ตามลำดับ เป็นเพราะเกษตรกรเห็นว่า การสวมอุปกรณ์ เหล่านี้ก่อให้เกิดความรู้สึกยึดยั้ง ทำงานไม่สะดวก และสอดคล้องกับการศึกษาของบรรยง นาคนา (2545) ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมการป้องกันขันตราจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรกลุ่ม เสียง อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พบว่าเกษตรกรยังมีพฤติกรรมบางประการที่ไม่ถูกต้อง เช่น การสวมถุงมือขณะเปิดภาชนะบรรจุสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 15.8

ขณะพ่นหรือใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกครั้ง ในเรื่อง ส่วน การเงงขายาว ส่วนเสื้อแขนยาว และไม่สูบบุหรี่ขณะพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืชร้อยละ 96.7, 94.0 และ 93.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 10) ออย่างไรก็ตามยังมีบางข้อที่ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกครั้ง น้อยที่สุด ได้แก่ ใส่แ่วนตาหรือที่ครอบตา ร้อยละ 22.0 (ตารางที่ 10) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ราพันธุ์ วิเศษศิริกุล (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกับ ระดับโคลีนเอสเตอเรสในเลือดเกษตรกร หมู่บ้านทุ่งแดง ตำบลโหลงขอบ อำเภอพร้าว จังหวัด เชียงใหม่ พบว่า เกษตรกรใช้เครื่องป้องกันตนเองน้อย ได้แก่ การสวมแ่วนตา และการสวมอุปกรณ์ ครอบปากหรือครอบจมูก ร้อยละ 25.3 และ 56.6 ตามลำดับ และสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญญา กลิ่นนาลี (2540) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัด ศัตรูพืช กับระดับเขิน ใจ โคลีนเอสเตอเรสในเลือดเกษตรกร หมู่บ้านท่าแดง ตำบลท่าแดง อำเภอ ท่าယาง จังหวัดเพชรบุรี พบว่าเกษตรกรมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องในขณะพ่นสารเคมี ได้แก่ การสวม ถุงมือ และการสวมแ่วนตา ร้อยละ 15.8 และ 50.8 ตามลำดับ

ส่วนหลังการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกครั้ง ในเรื่อง เก็บ สารเคมีกำจัดศัตรูพืชไว้ในที่มีฝาชิด ห่างจากมือเด็กและสัตว์เลี้ยง เปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่ และ ซักเสื้อผ้าชุดที่สวมใส่พ่นสารเคมีทุกครั้ง ร้อยละ 97.3, 96.0 และ 92.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 11) ออย่างไรก็ตามยังมีบางข้อที่ประชากรมีการปฏิบัติถูกต้องทุกครั้งน้อยที่สุด ได้แก่ ทำความสะอาดที่ บรรจุสารเคมีโดยการผึ่งดิน ร้อยละ 38.0 (ตารางที่ 11) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาพ มนตรีตน์ (2542) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อวิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกร บ้านแม่สาใหม่ ตำบลโป่งແยง อำเภอแม่ริมน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเกษตรกรยังมีการกำจัดภานะ บรรจุสารเคมีที่ไม่ถูกต้อง หลังจากใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชหมดแล้ว จะทิ้งภานะบรรจุสารเคมีไว้ ในพื้นที่เพาะปลูก โดยไม่กำจัดให้ถูกต้อง ร้อยละ 45.2 ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตอื่นๆ

และสิ่งแวดล้อมได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ สำรวຍ แสงคุรา (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมในการป้องกันอันตรายจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ของเกษตรกรกลุ่มเสียง จังหวัดขอนแก่น พนว่า เกษตรกรกลุ่มเสียงจะทิ้งภาระน้ำหนักสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ใช้หมดแล้วไว้ด้านร่องสวน หรือบนริเวณชายป่าใกล้สถานที่เพาะปลูก ร้อยละ 42.8 และสอดคล้องกับการศึกษาของ บรรยง นาคนา (2545) ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรกลุ่มเสียง อีกเช่น บางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พนว่าเกษตรกรไม่ทุบทำลายภาระน้ำหนักสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่หมดแล้วในหลุมแล้วกลบดินให้มิดชิด แต่นำไปป้ายให้ผู้รับซื้อของเก็บถึงร้อยละ 95.8

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมา จะเห็นได้ว่าประชากรซึ่งมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจเนื่องมาจากการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชทำให้ร้อน อีกด้วย ไม่สะดวกในการทำงาน เช่น การหันหันอุปกรณ์การพ่นสารเคมี (ไฟคาด รัตนเสถียร และคณะ, 2543) และประกอบกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชบางอย่างมีราคาค่อนข้างแพง และหาซื้อยาก จึงทำให้ประชากรบางรายไม่สามารถซื้อมาใช้ได้ จากข้อมูลการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ส่วนใหญ่ใช้กรัมเม็กโซน และรวมดีอัพหรือสปาร์ค ร้อยละ 98.7 และ 89.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 3) และเคยแพ้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 34.0 (ตารางที่ 4) เนื่องจาก การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้อง จากการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ไม่ถูกต้องในเรื่องดังกล่าว อาจทำให้ประชากรได้รับอันตรายจากสารเคมีที่เข้าสู่ร่างกายได้ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าประชากรเคยแพ้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ร้อยละ 34.0 (ตารางที่ 4) ดังนั้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อที่จะให้ประชากร มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการสวน แวงตา และถุงมือ อาจปรับเปลี่ยนได้ยาก เพราะเป็นพฤติกรรมความเคยชิน และอันตรายของพิษภัยสารเคมีที่เกิดขึ้นก็ไม่ได้แสดงอาการเด่นชัด จึงทำให้ประชากรไม่ได้ใส่ใจเรื่องดังกล่าวมากนัก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช กับการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของประชากร

พบว่า ความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ไม่มีความสัมพันธ์ กับการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของของประชากรโดยรวม (ตารางที่ 12) อย่างไร แม้ว่าประชากรจะมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในระดับสูง แต่มีการปฏิบัติไม่ถูกต้องในบางข้อ อาจเนื่องมาจากการมีพฤติกรรมเลียนแบบตามกลุ่มของชุมชน ปฏิบัติตามเพื่อนบ้าน หรือความเคยชิน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญญา กลินนาลี (2540) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช กับระดับเงินไขม์โคลินເອສເຕອເຮສໃນเดือน

เกณฑ์กร หน่วยน้ำหนาที่แลง ตัวบลท่าแลง อําเภอท่าယาง จังหวัดเพชรบูรี พนวฯ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ในมีความสัมพันธ์กัน อาจจะอธิบายได้ว่า เกณฑ์กรมีความรู้แต่ไม่นำไปปฏิบัติ เนื่องจากเกณฑ์กรมีพฤติกรรมเดิมแบบตามกลุ่มนุชนของตน ปฏิบัติตามเพื่อนบ้าน หรือปฏิบัติสืบทอดกันมาของครอบครัว หากพิจารณาการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องส่วนใหญ่เป็นการไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายขณะใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ซึ่งอาจจะมีปัญหานในความไม่สะดวก หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออุปกรณ์ป้องกันก็เป็นได้ แต่ถ้าพิจารณาการปฏิบัติตามขั้นตอนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช พนวฯ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกับการปฏิบัติก่อนใช้และผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช และพนวฯ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกับการปฏิบัติหลังการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < .017$, $p < .001$ ตามลำดับ) (ตารางที่ 12) อธิบายว่า ประชากรมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และสามารถนำไปปฏิบัติก่อนใช้และผสมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช และหลังการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช แก่ประชากร เพื่อให้เกิดการปฏิบัติซึ่งมีความสำคัญ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้อง ดังที่ Bloom (1974) ได้กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใดๆนั้น ต้องมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และจะเป็นพฤติกรรมสุขภาพอนามัยที่ชั่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาญนต์ คำมา (2544) ศึกษาความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ของเกณฑ์กรในอําเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรี พนวฯ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้องและปลอดภัย ของเกณฑ์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ความตระหนักรถึงพิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่มีต่อสุขภาพผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สำราญ แสงตรา (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมในการป้องกันอันตรายจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ของเกณฑ์กรกลุ่มเสียง จังหวัดขอนแก่น พนวฯ ความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันอันตรายจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกณฑ์กรกลุ่มเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้านเคมีเกษตร บริษัทจำหน่ายสารเคมีกำจัดศัตรูพืช และเพื่อนบ้าน/ญาติพี่น้อง ควรให้คำปรึกษาหรือแนะนำในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชแก่เกษตรกรที่ใช้สารเคมีให้มากขึ้น ดังนี้

1.1 การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายขณะใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้แก่ ควรสวมใส่รองเท้าหุ้มข้อ และตรวจสอบการเก็บอยู่ด้านนอกของรองเท้า สวมถุงมือยางขาวขณะผสมสารเคมี กำจัดศัตรูพืช และสวมใส่เว้นตาหรือที่ครอบตาขณะพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืช เพื่อป้องกันไม่ให้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชสัมผัสร่างกายได้

1.2 วิธีการเลือกซื้อสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้แก่ ควรเลือกซื้อสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีฉลากบนภาชนะบรรจุถูกต้องตามพระราชบัญญัติ วัตถุอันตราย ประกอบด้วย เครื่องหมายแสดงคำเตือน ชื่อสารเคมี ชื่อผู้ผลิต ปริมาณสารที่ใช้ผสม วันหมดอายุหรือวันผลิต คำอธิบายวิธีใช้ คำอธิบายอาการเกิดพิษ การเก็บพิยเบื้องต้น เลขทะเบียนวัตถุอันตราย

2. ร้านเคมีเกษตร บริษัทจำหน่ายสารเคมีกำจัดศัตรูพืช และบริษัทผู้รับซื้อผลผลิต ควรมีส่วนรับผิดชอบในการให้คำแนะนำ เรื่องความปลอดภัยในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชแก่เกษตรกร ที่มีการใช้สารเคมี

3. สื่อต่างๆ ควรมีรายการเผยแพร่ และรณรงค์การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ปลอดภัย

4. บริษัทผลิตสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ควรมีสัญลักษณ์บอกถึงอันตรายของสารเคมีที่ชัดเจน ติดที่ขวดหรือกล่องสารเคมีกำจัดศัตรูพืช

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ การเพิ่มทักษะในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และควรมีการวัดพฤติกรรมของเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกัน อันตรายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช อย่างต่อเนื่อง

อิธสิกธ์นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved